

Minningarguðstænasta fyri manningini á Sjóborgini

Sera nógv fólk vóru samankomin til minningarguðstænastuna í Sjóvar kirkju páskadag. Bæði kirkjan og skúlin vóru á tremur við fólki, sum á henda hátt nýttu høvið til at vísa manningini á Sjóborg og teimum ið eftir sita teirra samkenslu

SVEINUR POULSEN
JENS KR. VANG

Stutt fyri páskir komu tey syrgiligu boð at Sjóborgin av Strøndum var horvin og hóast drúgva og intensa leit-ing ikki var afturfunnin.

Fimm mans, í bestu árum, vóru ryktir burtur frá teirra keru.

Hjá teimum nærmastu er sorgin sjálvsagt stór, men øll bygðin og alt landið, sum tað er, fólir við teimum. Tað er sum hava vit øll mist.

Fyri at heiðra minninum um teir fimm, varð skipað fyri minningarguðstænastu í Sjóvar kirkju páskadag.

Jógvan Fríðriksson, prestur á Gjaranesi, segði við Sosialin, at tøkni er so framkomin og so væl var leitað, at tað er einki sannlíkið fyri at nakar verður

funnin aftur á lívið og tí helt hann tað verða rættast, at hjálpa familjunum víðari í lívinum sum skjótast.

Hetta helt hann best kundi gerast við at fáa minningarguðstænastuna frá hondini so skjótt sum gjørligt.

Bæði í kirkju og skúla

Tað var væntandi at nógv fólk fóru at nýta høvið til at vísa manningini og teimum ið eftir sita sína samkenslu og tí høvdu tey, sum stóðu fyri minningarhaldinum eisini fingið sær innivist í skúlanum.

Skúlin var útgjörður við hátalarum, so fylgjast kundi við í tí, sum fór fram í kirkjunum.

Kring kirkjuna vóru bussar stillaðir so tey sum har stóðu, kundu seta seg í heitar bussar heldur enn at standa úti í tí kalda vetrar-

veðrinum.

Og rætt fingi tey sum fyri haldinum stóðu.

Nógv fólk og langar bilrøðir við Sjógv og við skúlan bóru boð um tann stóra skaran av fólki.

Eini 1500 fólk vóru við í haldinum.

Áðrenn minningarhaldið segði Jógvan Fríðriksson, prestur, at tað eftir hansara meting hevði týðning, at familjurnar sjálvar lutuðu aktivt.

– Øll eru tyngd av hesum sorgarleiki og hjá teimum nærmastu hevur tað stóran týðning, at arbeiða við sær sjálvum. Tey skulu koma ígjøgnum »chokfasuna« áðrenn tey fara víðari við lívinum, og tað haldi eg tey best koma við aktivt at verða við í sjálvum haldinum.

Tí vóru tað tey nærmastu

Sunnudagin var minningarhald fyri teimum sum fórust við Sjóborg (Mynd: Sjóvarvið)

hjá manningini sum bóru fram minningarorðini um síni egnu.

Treyðugt so, tað eru ikki øll, sum halda seg til, og teirra vegna segði prestur nokur orð.

Annars byrjaði haldið við at Regin Guttusen sang. Síðani søgdu tey avvarandi nokur orð um tann og teir

tey høvdu mist.

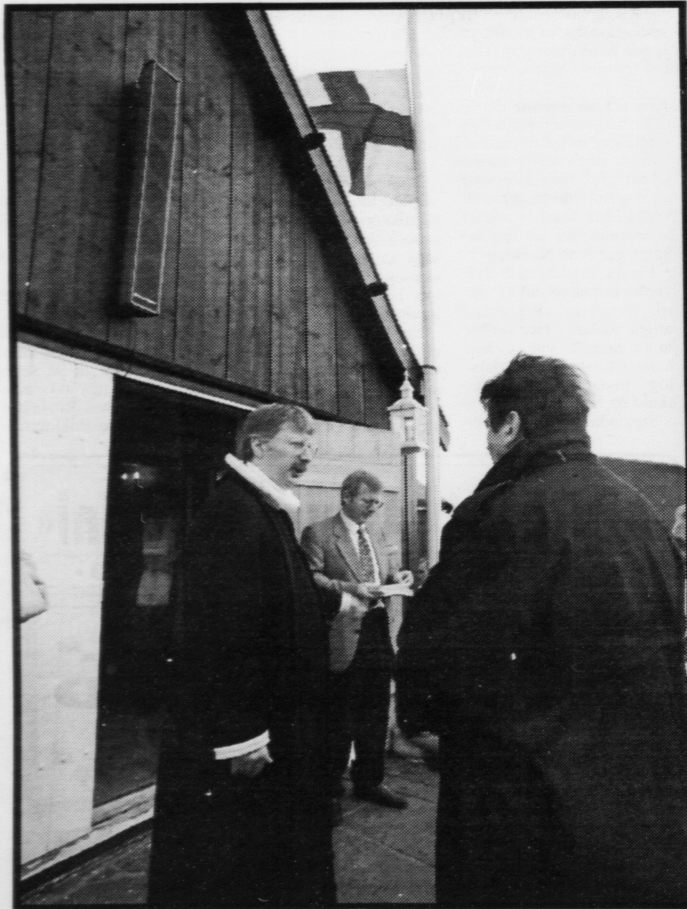
Jógvan Fríðriksson helt páskaprædikuna og endaði við at lesað nøvnini á teimum sum fóru.

Eftir prædikuna sang Magni Christiansen ein sang og manskórið »Menninir« av Strøndum sang eisini nakrar sangir.

Tá tað var liðugt, endaði

Jákup Kass, fyrrverandi prestur minningarlötuna.

Aftaná vóru øll boðin út í bygðarhúsið á Strøndum til ein bita, og Jógvan Fríðriksson sigur, at har mundu verða eini 1200 fólk til borðhaldið í bygðarhúsinum.

Jógvan Fríðriksson, prestur tekur ímóti Edmundi Joensen, løgmanni

Fólk vóru komin allastaðni frá og bilrøðirnar vóru sera langar

– Hjalpið teimum sum eftir sita

Áðrenn minningarguðstænastan endaði páskadag, bóðu prestarnir báðir, Jógvan Fríðriksson og Jákup Kass, tey sum vóru til staðar um framhaldandi at minnst tey sum eftir sita.

– Eina greipu nú og tá, einar hosir ella eina

troyggju til tey smáu, sum nú eru vorðin faðirleys.

– Tað hitar so væl hjá teimum, sum eftir sita, at føla at vit framhaldandi hugsa um tey og hava samkenslu við teimum.

Samstundis nýtti hann høvi til at greiða frá, at tað í

Føroya Sparikassa er upprætta ein konto, sum er ætla teimum smæstu.

Prestarnir heittu tí á øll, um at lata eina upphædd á hesa og á tann hátt rættað einkjunum eina hjálpanði hond.